

merne opmærksomme paa, at deres Ret til Invaliderende (for-
saavidt et Lovforslag som det nu fremsatte, ovfr. pag. 384,
bliver til Lov) er afhængig af, at de er Medlemmer af en
anerkendt Sygekasse.

6. Om Reservefonden foreslaas bestemt, at den normalt
skal svare til Gennemsnittet af de sidste 3 Regnskabsaars
Udgifter for Sygekassen.

7. Med Hensyn til Statstilskuddet bestemmes følgende : „For
Medlemmer, som ifølge en ved deres Optagelse eller Genind-
træden som nydende Medlem udfyldt Lægeerklæring, jfr. ndfr.,
lider af en hyppig tilbagevendende eller uhelbredelig Sygdom
eller Legemssvaghed af den ovfr. under 4 særlig nævnte Art,
godtgør Staten Sygekassen samtlige de Udgifter, som den har
afholdt i Anledning af den paagældende Sygdom eller Legems-
svaghed. Desuden kan Indenrigsministeren — af Hensyn til,
at Administrationsudgifterne vil stige som Følge af Kassernes
ændrede Forhold overfor de kronisk syge — efter Indstilling
af Sygekasseinspektøren tillægge Sygekassen et Tilskud til
Dækning af dens Administrationsudgifter for de omhandlede
Medlemmer“. Endvidere foreslaas den faste Del af Stats-
tilskuddet forhøjet fra 2 Kr. til 3 Kr. for hvert ubemidlet Med-
lem. Fremdeles foreslaas, at Staten fremtidig refunderer Syge-
kasserne ogsaa $\frac{1}{4}$ af deres Udgifter til Medicin. Fremdeles
foreslaas det, at de nuværende Grænser for Størrelsen af det
Statstilskud, der ydes i Forhold til de af Sygekasserne ud-
redede Dagpenge, bortfalder, ligesom Grænser for Statstil-
skuddet for Barselhjælpens Vedkommende er foreslaaet slettet.
(Den i Sygekasseloven fastsatte Maksimumsgrænse for det
aarlige Statstilskud er allerede ophævet ved Lov Nr. 324 af
3. Juni 1919). Endvidere foreslaas Regelen i Lovens § 13, 5. Stk.,
hvorefter det i Forhold til Medlemstal ydede Statstilskud ned-
sættes for Medlemmer, der svarer et lavere Medlemsbidrag
end det almindelige, ophævet. Endelig foreslaas, at der af In-
denrigsministeren efter Indstilling af Sygekassenævnet kan ydes
Kasserne Forskud paa det dem tilkommende Statstilskud.

8. Det foreslaas, at naar ubemidlede nydende Medlemmer
af en anerkendt Sygekasse og deres Børn under 15 Aar bliver
syge under midlertidigt Ophold udenfor deres Sygekasses Om-
raade og efter den behandlende Læges Anvisning trænger til
Sygehusbehandling, skal det Sygehus, paa hvilket vedkommede
indlægges, være pligtigt at tilstaa den Sygekasse, der afgiver
Kautio for Udgifterne ved Sygehusopholdet, samme Ned-
sættelse i Betalingen, som det skal yde for de i Sygehus-
distriktet bosatte Sygekassemedlemmers Ophold paa Sygehuset;
dette gælder dog kun, saafremt der foreligger Lægeattest for,
at vedkommende ikke taaler at flyttes til sin Sygekasses Om-
raade.